

[Olufson.]

aaret 1932—33, fordi Tabene ved Forrentningen og Amortisationen i dette Aar har været særlig store, og fordi man der ved vilde undgaa at stille Forslag om Udskrivning af Ekstraskatter til Dækning af det Driftsunderskud, som ellers vilde komme“.

Og med Hensyn til Kriselovene og de Indtægtslove, som er forbundne dermed, oplyser Departementschefen, at i Henhold til Lov Nr. 243 af 19. Oktober 1931 om ekstraordinære Foranstaltninger i Anledning af Landbrugskrisen blev der i 1931—32 ydet Laan til Beløb ca. 23 993 000 Kr., og i 1932—33 er der ydet Laan til Beløb 16 950 000 Kr., eller tilsammen 40 943 000 Kr.:

„Disse Udgifter er bogførte paa § 26“ — selvfølgelig fordi de er Laan — „og optagne paa Statens Status som Tilgodehavender; saafremt Beløbene tilbagebetales, vil Staten altsaa ikke lide noget Tab, eller med andre Ord, kun Tabene bør dækkes ved Hjælp af Skatter. Da det imidlertid maa forventes, at der paa disse Laan vil fremkomme betydelige Tab, har Finansministeriet paa Regnskabet 1931—32 til forlods Afskrivning af disse Tab hensat det i Henhold til samme Lov opkrævede Tillæg paa Indkomst- og Formueskatten 19 134 296 Kr., det vil sige, Staten kan altsaa som Tab afskrive ca. 46 pCt. af de ydede Laan uden herfor at søge Dækning paa de kommende Finanslove. Det er klog Politik“, tilføjer Departementschefen, „at afsætte Reserver til Imødegaaelse af Tab, men Forudsætningen for at kunne gøre dette er den, at Regnskabet viser et Overskud, hvorfra Henlæggelsen kan ske. Dette Overskud fandtes paa Regnskabet 1931—32, men findes ikke paa Regnskabet 1932—33, og som Følge heraf ligger en Overføring af et Beløb fra Driftsbudgettet til § 26 udenfor, hvad der er regnskabsmæssigt naturligt.“

Jeg tror, at der gennem denne Redegørelse, som Finansudvalgets Medlemmer har haft Lejlighed til at se, og som nu ogsaa Tingets Medlemmer her vil have hørt, er givet en fyldestgørende Forklaring paa, at den Regnskabsopstilling, der her har fundet Sted, ikke alene er rimelig og naturlig, men at den i ganske særlig Grad under de vanskelige Forhold, vi er inde i, er den bedst mulige, da man ellers, hvis man ikke kunde faa Lejlighed til at bruge disse Reserver, maatte udskrive Skattebeløb; og

det er jo egentlig ikke det, de ærede Medlemmer er særlig ivrige efter; det er der vel egentlig ingen, der er. Jeg maa anbefale, at man stemmer imod Ændringsforslagene her ved tredie Behandling.

Finansministeren (Bramsnæs): Jeg beklager, at jeg ikke kunde være til Stede ved anden Behandling af Tillægsbevillingsloven og deltage i den interessante Debat, som fandt Sted den Gang. Jeg har senere sat mig ind i de Udtalelser, der blev fremsat, og jeg maa indrømme, at de til Tider er, hvad man plejer at kalde, højt oppe, og det kunde jo have været uhyre interessant at have haft Lejlighed til at deltage i en saadan Debat. Det er der imidlertid ikke noget at gøre ved, men jeg skal gøre nogle ganske faa Bemærkninger til de stillede Ændringsforslag, idet jeg straks maa sige, at de sagligt og regnskabsmæssigt set savner ethvert Grundlag; det fremgaar formentlig ogsaa tilstrækkelig tydeligt af Udtalelsen af den Departementschef, der har med Statens Regnskabsvæsen at gøre, og som jo rent teknisk har Ansvaret med Hensyn til disse Spørgsmaal.

Det første Ændringsforslag gaar ud paa at opføre 1 Mill. Kr. som Indtægt ved Køb af Telefonaktier, idet man mener, at disse Penge ikke maa optages paa Driftsbudgettet, men skal optages paa Formuebudgettet. Jeg maa sige, det er fuldkommen forkert at ville gøre noget saadant. Hvis man har en Indtægt ved en Kursfortjeneste, maa den naturligvis opføres paa Driftsregnskabet som en Driftsindtægt, lige saavel som Tab af den Art, paa udestaaende Fordringer og lignende, nu, efter at jeg har gennemført det, opføres som Tab paa Driftsbudgettet. I tidligere Tid lod man Tab paa udestaaende Fordringer, Tab paa Udlaan og al den Slags gaa direkte ud af Formuen uden at gaa over Driftsregnskabet. Nu har jeg gennemført den rimelige og naturlige Ordning, at naar man lider et Tab, skal dette Tab bæres af Driften og ikke af Formuen. Det strammer naturligvis Kravene til Driftsregnskabet, men det er det rigtige.

Men naar dette er Tilfældet, vil det være underligt, ja, mere end underligt, om man, naar man havde en Fortjeneste paa et saadant Omraade, skulde opføre den paa Formueregnskabet og ikke lade den gaa over Driftsregnskabet. Det vilde være ganske inkonsekvent. Derfor er dette Ændringsforslag ganske i Strid med de gældende Regler for Postering af saadanne Avancer eller Tab paa Kapitalerne. Jeg synes, at